

Mål T-153/04

Ferriere Nord SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Böter — Överträdelse av artikel 81 EG — Kommissionens befogenhet i fråga om verkställande av påföljder — Preskription — Artiklarna 4 och 6 i förordning (EEG) nr 2988/74 — Upptagande till sakprövning”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 27 september 2006 . . II - 3892

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Materiellt tillämpningsområde (Artiklarna 230 EG, 238 EG och 249 EG)*

2. *Konkurrens — Böter — Preskriptionstider enligt förordning nr 2988/74 (Rådets förordning nr 2988/74, artikel 4)*
3. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan väckas — Beslut — Begrepp (Artiklarna 230 EG och 249 EG)*

1. En betalningsuppsmaning, avseende den obetalda delen av böter för överträdelse av konkurrensreglerna, som påförts genom ett beslut av kommissionen i den mening som avses i artikel 249 EG, med upplysningen om utnyttjande av bankgarantin, utgör en form av verkställighet av detta beslut och är att anse som myndighetsutövning.

Härav följer att talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG utgör den lämpliga formen av talan för att kontrollera lagenligheten av de ifrågasatta rättsakterna.

(se punkterna 39–42)

Även om det föreligger ett avtalsförhållande mellan en bank och kommissionen, det vill säga bankgarantin, som har sin grund i det bötfällda företags förpliktelser gentemot kommissionen och att nämnda bankgaranti innehåller en skiljedoms klausul i den mening som avses i artikel 238 EG, utgör inte bestridandet av nämnda betalningsuppsmaning en tvist av avtalsrättslig karaktär grundad på bankgarantin, vilket därmed skulle innebära att förordning nr 2988/74 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska ekonomiska gemenskapens transport- och konkurrensregler inte skulle tillämpas.

2. Genom rådets förordning (EEG) nr 2988/74 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska ekonomiska gemenskapens transport- och konkurrensregler inrättades heltäckande bestämmelser, i vilka det i detalj fastställs inom vilka frister kommissionen har rätt att ålägga företag som är föremål för förfaranden med tillämpning av de gemenskapsrättsliga konkurrensreglerna böter, utan att gå emot det grundläggande kravet på rättsäkerhet.

Härav följer att enbart förekomsten av ett avtalsförhållande mellan en bank och kommissionen, det vill säga en bankgaranti som ställts till säkerhet för betalning av böter som påförts på grund av

överträdelser av konkurrensreglerna inte innebär att en eventuell preskription av kommissionens befogenhet att verkställa beslutet om böter i enlighet med artikel 4 i förordningen upphör.

Det är av ringa betydelse om bankgarantin kan kvalificeras som accessorisk till huvudförpliktelsen, för vilken den utgör säkerhet, eller om den tvärtom, på grund av att det rör sig om en firstdemandgaranti, är självständig.

(se punkterna 45–46)

3. Med ett beslut i den mening som avses i artikel 249 EG avses alla rättsakter som väsentligt och slutgiltigt förändrar adresstatens rättsliga ställning.

Så är fallet vad gäller en betalningsuppmaning till sökanden avseende den resterande skulden gällande böter som påförts på grund av överträdelser av konkurrensreglerna i kombination med hot om att utnyttja bankgarantin om betalning inte sker, när kommissionens befogenhet att verkställa beslutet om att påföra böterna har preskriberats.

(se punkterna 54–57)